

РЕШЕНИЕ
№ 160
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 27 юни 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на осми юни през две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к. н. а. х. д. № 159 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63. ал. 1, предл. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел АНД в Главна дирекция „Контролна дейност – ДАИ” – София против решение № 137 от 30.03.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 1620 по описа на съда за 2010г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 0000623 от 11.10.2010 г. на Началник отдел „АНД” в ГД „КД – ДАИ” – София, издадено срещу Т.С.Н. ***, с което на същия, за нарушение по чл. 62 от Наредба № 33/03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на РБ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лв. на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози. НП е отменено поради допуснати от административнонаказващия орган и констатирани от районния съд нарушения на материалния закон и съществено процесуално нарушение, ограничило правото на защита на наказаното лице.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е неправилно, незаконосъобразно и необосновано. На тези основания от касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното НП.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, не се явява и не се представлява.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, поради което атакуваното решение следва да бъде отменено.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд-Перник е възприел фактите по делото, въз основа на данните внесени чрез представените пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е установено, че на 09.09.2010 г. в 16:00 h, в гр. Перник, Т.С.Н., като водач на автобус, извършва специализиран превоз на пътници – 7 лица, по маршрут Перник-София, без пътуващите да са снабдени с карти за специализиран превоз. Нарушението е установено от контролни органи на ДАИ, като за същото на водача е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка и след проведеното съдебно следствие Районен съд-Перник е установил от правна страна, че административнонаказващия орган е допуснал съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, обосноваващо преценка за незаконосъобразност на процесното НП. Приел е, че наложеното административно наказание не несъответства на правното основание на което е издадено. Районният съдия изложил съждения, че вмененото на ответника Н. нарушение е следвало да бъде санкционирано по чл. 94, ал. 2 от ЗАвП, а не на основание чл. 105 от ЗАП. Настоящият съдебен състав споделя позицията на Районен съд – Перник.

За нарушения по чл. 62 от Наредба № 33 се съдържа специална санкционна правна норма–тази на чл. 94, ал. 2 от ЗАП, която изключва приложението на общата разпоредба на чл. 105 от ЗАП. Чл. 94, ал. 2 от ЗАП предвижда санкция за лице, което допуска превоз на пътници без документ за платена превозна цена. Настоящият съдебен състав споделя извода на районния съдия, че картата за специализиран превоз замества документа за платена превозна цена. В допълнение към мотивите на първоинстанционното решение следва да се прибави и следното:

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗАП, специализирани автобусни превози се извършват от лицензирани превозвачи по договорени с клиента цени, от което следва, че превозът е платен, а картата удостоверява това;

Съгласно чл. 61, ал. 1 от Наредба №33 специализиран превоз се извършва въз основа на сключен договор между лицензиран превозвач – физическо или юридическо лице и предприятие или учебно заведение;

Съгласно чл. 62, ал. 1 от Наредба №33 при специализираните превози всяко лице, трябва да има карта, издадена му от превозвача, удостоверяваща правото му да пътува;

Съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредба №33, обществен превоз на пътници са и : т. 2 – специализираните превози;

Съгласно чл. 46, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) (каквото е и наредбата), когато нормативният акт е непълен, за неуредените в него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Следвайки логиката на изказаното по-горе, поради липса на определение в ЗАвП и Наредба №33 на понятието „документ за платена превозна цена”, това понятие се извлича от чл. 31, ал. 1 от Наредба № 2/15.03.2002г. за утвърждаване на транспортни схеми за осъществяване на обществен превоз на пътници, където е разписано, че „превозът се извършва срещу документ за платена превозна цена (билет или карта), издадени от лицензирания превозвач–физическо или юридическо лице. В случая тълкуването се прилага единствено относно съдържанието на понятието „документ за платена превозна цена” и неговите разновидности, без това да е в нарушение на правилото на чл. 46, ал. 3 от ЗНА.

Наказателното постановление страда и от още един порок, тъй като в диспозитива административно наказващия орган е определил като нарушител водача на МПС-то, а е квалифицирал нарушението, като нарушение по чл. 62 от Наредба № 33 от

03.11.99г. на МТ. По време на извършване на нарушението чл. 62 от наредбата създава задължения на превозвача /фирмата/ лицензирана да извършва специализиран превоз, като му вменява задължение да осигурява карти на пътниците. В тази връзка е налице съществено разминаване между изписаното и вменено нарушение на водача на автобуса и квалифициране на нарушението със съответната правна норма.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав намира обжалваното решение на Районен съд-Перник за правилно и законосъобразно. Така установеният процесуален порок е неотстраним чрез изменение на НП, предвид границите на наказанието по приложимата правна норма. Основен принцип и забрана в наказателното, респ. и в административнонаказателното производство е утежняване положението на наказаното лице и нарушаване правото му на защита.

Относно твърдяната от жалбоподателя „необоснованост” на първоинстанционното решение следва да се отбележи, че такова основание за касиране на въззивно решение не е сред изброените в чл. 348, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, поради което не следва да се обсъжда от настоящия съд. Колкото до необоснованост, като резултат от допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на доказване, при касационната проверка такива пороци не бяха установени. Районния съд е събрал по надлежния ред и обсъдил, всички представени по делото доказателства, като не е допуснал процесуално бездействие, а в решението си в изпълнение на правилото на чл. 305, ал. 3 от НПК, е посочил установените обстоятелства, въз основа на кои доказателства и поради какви съображения е взел решението си.

Вследствие всичко гореизложено, както и при извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл.218, ал. 2 от АПК относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон настоящият касационен състав намира, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране. Настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да са основание за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, Административен съд - Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 137 от 30.03.2011 г. на Районен съд- Перник, постановено по н.а.х.д. № 1620 по описа на съда за 2010г., с което е отменено наказателно постановление № 0000623 от 11.10.2010 г. на Началник отдел „АНД” в ГД „КД – ДАИ”–София, издадено срещу Т.С.Н. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/

